

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera ve věci žalobce: **M. J.**, trvale bytem X., zast. **Mgr. Petrem Václavkem**, advokátem v Praze 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o přezkum rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21. 10. 2013 č.j. CPR-11110-2/ČJ-2013-930310-V238, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21. 10. 2013 č.j. CPR-11110-2/ČJ-2013-930310-V238 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 11 228,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce, který je čínské státní příslušnosti, se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2013, č.j. CPR-11110-2/ČJ-2013-930310-V238 (dále „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a zároveň potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 6. 8. 2013 č. j. KRPA – 149764/ČJ-2013-000022 (dále „*rozhodnutí správního orgánu prvního stupně*“). Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobci stanovena povinnost uhradit náklady spojené s řízením o správním vyhoštění ve výši 1 000,- Kč.

Žalobce namítá, že podle rozhodnutí správního orgánu prvního stupně měl zavinit zahájení řízení o správním vyhoštění, když pobýval na území České republiky bez platného víza, neboť jeho žádost o udělení povolení k přechodnému pobytu byla zamítnuta. Toto zamítnutí žádosti však bylo podle žalobce nezákonné, jak potvrdil i Nejvyšší správní soud (dále „*NSS*“) rozsudkem ze dne 25. 9. 2013 č. j. 6 As 30/2013-42, který rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o udělení přechodného pobytu jako nezákonné zrušil. Podle

žalobce má rozhodnutí NSS účinky ex tunc, a žalobce tak nemohl v rozhodném období od 25. 6. 2012 do 17. 10. 2013 pobývat na území České republiky neoprávněně. V této souvislosti žalobce podotýká, že rozhodnutí NSS bylo vydáno dne 25. 9. 2013 a žalobci doručeno dne 17. 10. 2013, zatímco napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 21. 10. 2013.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že z jemu dostupných informačních zdrojů ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo známo, že je rozhodnutí pod č. j. MV-38472-3/SO-2012 (roz. rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců – dále jen „Komise“ – ze dne 25. 6. 2013, jež se týkalo otázky přechodného pobytu žalobce) zrušeno a vráceno k dalšímu řízení. Žalovaný má tudíž za to, že v době rozhodování postupoval v souladu se zákonem, když vydal napadené rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Věc posoudil takto:

Ze správního spisu vyplývá, že úsudek o tom, že žalobce pobýval na území České republiky bez platného víza, se váže k rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 1. 2012 č. j. OAM-76-20/PP-2011, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu.

Mezi účastníky řízení přitom není sporu o tom, že rozhodnutí Komise ze dne 25. 6. 2013 č.j. MV-38472-3/SO-2012, kterým bylo odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra zamítnuto a kterým bylo toto rozhodnutí Ministerstva vnitra potvrzeno, bylo posléze zrušeno rozsudkem NSS ze dne 25. 9. 2013 č.j. 6 As 30/2013-42, který nabyl právní moci dne 17. 10. 2013. Citované rozhodnutí Komise zrušil NSS pro vady správního řízení spolu s rozsudkem Krajského soudu v Praze, kterým byla žaloba podaná proti tomuto správnímu rozhodnutí zamítnuta. NSS dospěl k závěru, že v řízení před žalovaným (tedy před Komisí) došlo k vadě spočívající v tom, že skutková podstata, z níž žalovaný (tzn. Komise) vycházel, byla v rozporu se spisem, resp. že při jejím zjišťování byl porušen správní řád způsobem, který ovlivnil zákonnost správního rozhodnutí.

Ze správního spisu dále vyplývá, že řízení o správním vyhoštění žalobce zastavil správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 27. 7. 2013 č.j. KRPA – 149764/ČJ-2013000022 a že na toto rozhodnutí bezprostředně navazuje rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (ze dne 6. 8. 2013), které uložení paušální náhrady nákladů řízení o správním vyhoštění, jež bylo zastaveno, zdůvodňuje tím, že žalobce vyvolal toto správní řízení, neboť pobýval na území České republiky bez platného víza v období od 12.4.2013 do 16.4.2013.

Z ustálené judikatury vyplývá, že „*právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej (srov. k tomu Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vydání, Praha, C. H. Beck 2009, s. 225, resp. v judikatuře NSS např. rozsudek ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As 45/2005 - 188). Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti. Zrušení správního aktu má účinky toliko ex nunc, které působí výlučně do budoucna, akt již tedy nemůže v budoucnu založit další práva a povinnosti. (...) Jedinou výjimku představuje skupina*

nicotných aktů, u nichž se má za to, že nebyly nikdy vydány, a tudíž nemohly působit právní následky ani v minulosti.“ (rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2011 č.j. 7 As 26/2011-175). Zároveň platí, že teprve právní mocí se rozhodnutí stává závazným, neměnným a vytváří překážku *rei iudicatae*. Podle ust. § 74 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „*správní řád*“), působí rozhodnutí právní účinky až dnem nabytí právní moci, není-li předběžně vykonatelné. Dnem nabytí právní moci rozsudku NSS č.j. 6 As 30/2013-42, tedy dnem 17. 10. 2013, bylo rozhodnutí Komise zrušeno a tímto dnem pozbyla rozhodnutí Ministerstva vnitra i Komise vlastnosti právní moci a zároveň tak přestaly působit právní účinky zamítnutí žádosti o přechodný pobyt.

Přestože bylo *napadené rozhodnutí* vydáno až dne 21. 10. 2013, nezohlednilo nový, shora popsany právní stav, který pravomocně nastal čtyři dny před jeho vydáním. Námitka, že žalovanému nebyla tato skutečnost (pravomocný rozsudek NSS) známá, není z objektivního pohledu právně důvodná. Žalovaný byl povinen rozhodovat podle skutkového a právního stavu v aktuální době (době vydání *napadeného rozhodnutí*). Tento závěr vyplývá přímo z povahy správního řízení, neboť správní řízení směřuje k vydání konstitutivního rozhodnutí a teprve právní mocí daného rozhodnutí vzniká, mění se nebo zaniká právo či povinnost.

S ohledem na shora uvedené důvody soud *napadené rozhodnutí* bez jednání zrušil pro vady řízení, které mohly mít za následek nezákonné správní rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje soudní poplatek ve výši 3 000,- Kč, zaplacený za podání žaloby. Dále ji představují náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení a podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále „*advokátní tarif*“) po 3 100,- Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Odměna za zastoupení se zvyšuje o daň z přidané hodnoty, tzn. o 1 428,- Kč. Celkem přiznaná náhrada nákladů řízení činí částku 11 228,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. ledna 2016

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu